

Bernal, 17 July 1967

ABC/0002 (1)

Sr. Joaquim Carbó
Barcelona

Benvolgut amic:

La vostra carta del dia 26 del mes passat va ser, per a mi, un autèntic premi. Així ho he manifestat en tot moment als amics d'ací que van compartir l'emoció intensa que em va produir la lectura de les vostres paraules. Que hi fa que no em m'atorgussiu el premi? La vostra carta m'ha donat molt més, i no sols per les paraules amables d'encoratjament, sinó, i principalment, per la generositat amb que us heu produït envers mi i el meu treball. Això no és corrent, lamentablement és molt poc corrent. Per això quan ho trobem, nosaltres que juguem per l'home, per damunt de qualsevol altra cosa, ens sentim acoronats i compensats.

No he rebut cap carta de la Penya. L'altra carta que he rebut, després de la vostra, ha estat unes ratlles de l'amic Garcia Grau, el qual ho va llegir, diu, a la premsa. I us ho cito, perquè, precisament, unes setmanes enrera, m'havia escrit i entre altres coses em deia que ell, justament, havia fet l'informe de la vostra novel·la Els orangutans per a l'editorial Nova Terra.

Estic molt content que aquesta avinentesa ens hagi apropiat i ^{que} avui, i d'ara endavant, poguem dir-nos "company" i "amic". Una mica us coneixia, no gaire, però. He llegit el vostre conte a Narracions d'avui, publicat per Aportació, i l'aplec de contes sota el títol de Les arrels, publicat per Raixa. També havia llegit alguna cosa vostra a Cavall Fort. Rellegides aqueixes pàgines vostres novament, he cregut endevinar perquè el meu conte us plau, perquè la vostra carta ha estat millor que el premi, per a mi (i per a la meua muller, val a dir-ho), perquè, ara, em sembla que he guanyat un amic per sempre. Això que pressento, el temps no farà més que confirmar-ho. Estic segur.

Heu treballat molt i, bé que lentament, s'han fixat en vós, però estic segur que no ha estat per la persistència, sinó pel vostre valor. Les petites coses que coneixeu vos, així m'ho fa creure.

I bé, no tinc massa temps lliure, per bé que la major part del que dedico a la feina també l'esmerço escrivint. Actualment, estic fent traduccions de l'anglès al català per a l'Ayma, a la qual cosa hi dedico mig dia. La resta del temps és per a Obra Cultural Catalana, que fa funcionar una llibreria catalana, atesa per mi, i després preparo les sessions culturals que realitzem cada dissabte, dicto algun curs de català, o de literatura catalana, correspondència, gestió de subscripcions a les revistes catalanes de tot el món (ara també ens ocuparem de fer-ho per a Cavall Fort, segons una carta que vaig rebre ahir), etc. Vol dir, doncs, que poc temps dedico al treball de creació. Faig algun article per a "Ressorgiment", la cinquantenària publicació del gran patriota H. Nadal i Mallol. L'any passat, em van premiar un treball als Jocs Florals celebrats a Caracas i em donaren un accésit a l'Englantina, guanyada per Josep Carner. Estic treballant en un assaig sobre els sis o set autors teatrals catalans més importants apareguts després de la guerra, amb la intenció de trametre'l al Yxart. Ho tinc bastant verd i no sé si faré a temps d'enviar-lo enguany. Però..., agraeixo la invitació a enviar algun conte per a Cavall Fort i la vostra reflexió final, m'indueix a fer l'intent. Alguna cosa us faré a mans!

Us agrairé vulgueu mantenir-me informat respecte al curs que pugui seguir la vostra suggerència de publicar aquests quatre contes. Em faria il·lusió de saber, més ben dit, de rebre Tele/estel i Destino, si publicaven alguna cosa sobre el premi. Serra d'Or, la la rebo. Us ho puc demanar?

Com que sou del consell de redacció de Cavall Fort, permeteu-me que us parli una mica d'un projecte que tenim a Obra. Ací, a l'agost, se celebra el Dia del Nen. No-saltres l'any passat, vam dedicar una sessió al nen, en el curs de la qual es van fer titelles en català i vam presentar la vostra revista, per bé que no vam fer una promoció quant a les subscripcions. Rebuda la carta per la qual Cavall Fort ens autoritza a actuar com a representants, hem pensat organitzar una sessió, a l'agost, també, amb la intenció d'aplegar unes quantes subscripcions. Ara bé: voldríem presentar el programa com si la sessió fos organitzada per Cavall Fort mateix. Fariem titelles, i hom explicaria algunes historietes de Cavall Fort, il·lustrant-les amb la projecció de diapositives, que previament treuríem de la revista, i una cosa similar voldríem fer amb un conte, il·lustrant-lo amb figures retallades. Cançons infantils, la marxa de Cavall Fort, etc. i... berenar. Considerem que fóra convenient tenir una colla de d'exemplars de la revista (números endarrerits) per a obsequiar als inens. Si ens els poguessiu trametre, ho hauríeu de fer per via aèria, altrament no els rebriem a temps. Potser no aconseguirem massa subscripcions, però... si alguna se'n pot obtenir, creiem que aquest és el mitja més adient. Esperem els vostres comentaris.

Us adjunto un programa d'Obra per tal que us forgeu una idea de les coses que fem. L'any passat, un company va fer un viatge a Barcelona i el va aprofitar per a fer una serie d'intervius (nou en total) a escriptors i intel·lectuals catalans, les quals, gravades en cinta, passem, bo i fent un comentari previ sobre l'obra de l'autor entrevistat, i oferim els seus llibres. La primera, va ser la d'en Rafael Tasis, que, dissortadament, va haver de constituir un homenatge postum. El mes passat, li va tocar el torn a l'amic Joan Oliver; aquest mes, a en Ricard Salvat, amb el qual ja havíem fet alguna cosa plegats, quan ell començava, a la Penya Cultural Barcelonesa. El mes vinent, li dedicarem a Ramon Folch i Camarasa (hem avançat el seu torn, però fet d'haver guanyat el "Santamaria") i encara ens queda en Pedroló, en Triadú, la Maria A. Capmany, en Sarsanedas... D'aquesta manera, fem conèixer els valors de les nostres lletres i promocionem llurs llibres. (En Porcel, és l'altre que completa els nou noms) Per a l'any vinent, voldríem presentar-ne uns quants més i, evidentment, ens plauria molt que vós accedissiu a ésser entrevistat.

Bé, aquesta carta ha tingut unes derivacions que res no tenen a veure amb el motiu que ens ha posat en contacte, però penso que, en definitiva, tot mena al mateix lloc. I plego. Espero les vostres notícies i mentrestant, repeteixo, gràcies per la vostra generositat i una abraçada ben cordial del vostre